

Sembra de barreges de varietats de blat tou

nov. 18, 2019 |

La sembra d'una barreja de varietats és una tècnica de cultiu innovadora, avui poc utilitzada pels productors. Entre els seus possibles avantatges es menciona una millor adaptació als estressos abiòtics (sequera, etc.), una estabilitat més alta dels rendiments i un menor risc d'infeccions severes d'algunes malalties, en particular els rovells. També en alguns casos s'utilitza per aconseguir una producció d'una determinada qualitat farinera. La informació disponible no sempre avala de forma prou clara aquestes millores.

BARREJA DE VARIETATS

Consisteix en la sembra d'una varietat adaptada a l'explotació, barrejada amb tres o quatre més, que puguin millorar algunes de les seves prestacions. La base de la barreja ha d'ésser sempre un blat de comportament reconegut i, a partir dels seus punts forts i febleses, elegir la resta de varietats que en formaran part. No és recomanable utilitzar un nombre massa baix de varietats (dues o tres), sobre tot si alguna d'elles té alguna limitació important, ja que podria condicionar excessivament els rendiments.

Quan l'objectiu de la barreja sigui retardar la infecció de malalties foliars és aconsellable sembrar un màxim d'una varietat susceptible per cada tres de resistent.

Les varietats que integren la barreja han de presentar un cicle a espigat i maduresa similars. També és recomanable que no difereixin excessivament en l'altura de la planta.

Quan es realitza una barreja normalment no és necessari modificar algunes pràctiques culturals com la densitat i data de sembra, la fertilització, etc. Pel contrari, altres sí que es poden veure afectades, com per exemple el nombre d'aplicacions de fitosanitaris.

ESTABILITAT DELS RENDIMENTS

Una estratègia pot ésser sembrar varietats que siguin complementàries en quan a la necessitat de recursos i matèries primeres (aigua, fertilitzants, etc.), amb l'objectiu d'aconseguir una millor resposta davant estressos abiòtics. Així es buscaria que els efectes negatius de determinats estressos sobre varietats sensibles fossin compensats per altres que mostren una millor tolerància.

Tot i no disposar de resultats d'assaigs a Catalunya, els realitzats a França mostren que l'estabilitat d'una barreja de varietats de blat tou és similar al conreu de cada una d'elles per separat. Treballs de l'INRA conclouen, en la mateixa línia, que el rendiment d'una barreja es pot explicar a partir del comportament per separat de cada una de les varietats que en formen part.

QUALITAT PANIFICABLE DE LA PRODUCCIÓ

Hi ha agricultors que busquen amb l'associació de varietats de blat tou aconseguir una producció amb una determinada qualitat per a panificació. Així es poden barrejar varietats panificables de força mitjana a baixa, de força mitjana a alta i millorants.

En aquest cas la qualitat final d'una barreja és similar a la d'un lot format a partir de les varietats individuals per separat, sempre que es mantinguin les mateixes proporcions.

Quan es barregen varietats es produeixen efectes de competència i dominació entre elles, fet que pot provocar desviacions entre la proporció de les varietats sembrades i del gra que aporta cada una d'elles a la producció final.

DISMINUIR EL RISC D'INFECCIONS DE MALALTIES

L'associació de varietats pot contribuir a limitar les infeccions de determinades malalties i , conseqüentment, a reduir les aplicacions de productes fungicides. Els rovells són unes de les malalties que es pot aconseguir una major eficàcia. Aquesta avantatge no és menor, sobre tot en aquelles zones amb rendiments més baixos i on és més difícil la rendibilitat dels tractaments.

L'elecció de les varietats no és sempre fàcil, degut a la gran diversitat de malalties que cal gestionar simultàniament i a la complexitat dels mecanismes genètics de resistència.

La disminució de les infeccions de malalties en una barreja es pot explicar per una major separació entre les plantes susceptibles, una modificació del microclima per la diferent arquitectura de les plantes, la creació de zones barrera amb material vegetal més resistent, etc.

Estudis realitzats per l'INRA indiquen, que en un sistema de conreu amb baixos inputs, es poden obtenir increments de rendiment d'entre 50 i 150 kg/ha a favor d'una barreja de varietats, en comparació amb la mitjana de les varietats que en formen part. Tot i això, normalment els guanys són més baixos que els obtinguts amb l'ús de varietats resistents a malalties.

AUTORS

JOAN SERRA
IRTA Mas Badia

JORDI DOLTRA
IRTA Mas Badia

ROSER SAYERAS
IRTA Mas Badia

JOAN FAÑÉ
IRTA Mas Badia